

рицаемѣи неплоды: ѿакѡ не ѿзнемѡжетъ оу Бѣа всѣхъ глаголъ. ст. 36—37.

4. Рече же Марїамъ: се раба Гдѣна: буди миѣ по глаголу твоemu. ѿ ѡнде ѡ не ѿ Иггъла. ст. 38.

ИЗЪАСНЕНІЕ.

а). Не плодство то сѣ считало у Иудей-ты за крайно поношеніе, и като знакъ, на проклатіе-то Божіе: Спорѣды това и праведна-та Елисаветъ говори, че Богъ ѡзвободилъ отъ поношеніе-то чрезъ зачатіе-то на сына си.

б). Това реченіе радѡи сѣ въ священны-ты и Църковны книгы значи сѣще това, което сега обыкновенно сѣ употреблява въ поздравленїа-та—здравей или по Благосречи: Дѡврѣзъ—дѣнь.

в). Тѣка сѣ разѡмѣва не временно царство, какъ-то е нмалъ Давидъ, изъ дѡховно и вѣчно.

г). Сирѣчь ще сѣ въцари надъ Израилѣань-ты, конто произшли отъ Іакова.

ХРИСТІАНСВО УЧЕНІЕ.

1. Исѡсъ Христосъ сѣ зачалъ въ чрево-то (корема) на свѣтлѣхъ Дѣвѣхъ чрезъ нѣнтіе-то на Свѣтаго Дѡха, и чрезъ непосредственнѣ-тѣ силѣ Божїѣхъ.

2. Богъ вѣнчко това, что-то ни овѣщава, можѣ да (го) направн: зачто-то Той е всесиленъ; и направъ го непрѣмѣнно: зачто-то е Той и истиненъ.

ПРАВОВОУЧЕНІЕ.

1. Никѡга да сѣ не смнѣваме, че не щѣтъ да сѣ испознатъ дѡмы-ти Божїи.